

A 22-a sesiune a Consiliului Organizației Națiunilor Unite pentru drepturile omului

Rezoluția Parlamentului European din 7 februarie 2013 referitoare la cea de-a 22-a sesiune a Consiliului Organizației Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului (2013/2533(RSP))

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului, precum și convențiile ONU privind drepturile omului și protocoalele lor opționale,
- având în vedere Rezoluția 60/251 a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite de înființare a Consiliului pentru Drepturile Omului (UNHRC),
- având în vedere Declarația Mileniului a Organizației Națiunilor Unite din 8 septembrie 2000 și rezoluțiile Adunării Generale a ONU referitoare la aceasta,
- având în vedere Convenția europeană a drepturilor omului, Carta socială europeană și Carta drepturilor fundamentale a UE,
- având în vedere Cadrul strategic al UE privind drepturile omului și democrația și Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația, astfel cum au fost adoptate la cea de a 3179-a reuniune a Consiliului Afaceri Externe din 25 iunie 2012,
- având în vedere Recomandarea sa din 13 iunie 2012 adresată Consiliului referitoare la Reprezentantul special al Uniunii Europene pentru drepturile omului¹,
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Consiliul Organizației Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului (UNHRC), cuprinzând prioritățile Parlamentului European în acest context; având în vedere în special Rezoluția sa din 16 februarie 2012 referitoare la poziția Parlamentului privind cea de a 19-a sesiune a Consiliului ONU pentru Drepturile Omului²,
- având în vedere raportul delegației Subcomisiei pentru drepturile omului privind vizita sa la cea de-a 19-a sesiune a UNHRC, precum și raportul delegației comune din partea Comisiei pentru afaceri externe, Subcomisiei pentru drepturile omului și Subcomisiei pentru securitate și apărare, care a participat la cea de-a 67-a sesiune a Adunării Generale a ONU,
- având în vedere rezoluțiile sale de urgență referitoare la chestiuni legate de drepturile omului,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 decembrie 2012 referitoare la revizuirea strategiei UE

¹ Texte adoptate, P7_TA(2012)0250.

² Texte adoptate, P7_TA(2012)0058.

privind drepturile omului¹,

- având în vedere Rezoluția sa din 13 decembrie 2012 referitoare la Raportul anual 2011 privind drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în această privință²,
 - având în vedere articolul 2, articolul 3 alineatul (5), precum și articolele 18, 21, 27 și 47 din Tratatul privind Uniunea Europeană,
 - având în vedere viitoarele sesiuni ale UNHRC din 2013, în special cea de a 22-a sesiune ordinară, ce urmează a avea loc în perioada 25 februarie - 22 martie 2013,
 - având în vedere articolul 110 alineatele (2) și (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât respectarea, promovarea și garantarea universalității drepturilor omului fac parte integrantă din acquis-ul etic și juridic al Uniunii Europene și reprezintă una din pietrele de temelie ale unității și integrității europene³;
 - B. întrucât implementarea cu succes a recentelor revizuri operate de UE în ceea ce privește strategia sa în materie de drepturile omului ar trebui să crească credibilitatea UE în cadrul UNHRC, prin mărirea gradului de coerență dintre politica sa internă și cea externă;
 - C. întrucât UE ar trebui să protesteze ferm împotriva încălcării drepturilor omului, adoptând poziții comune la unison, pentru a avea rezultate de maximă eficacitate și, în acest context, ar trebui să consolideze în continuare cooperarea și să intensifice activitățile organizatorice și coordonarea la nivelul statelor membre;
 - D. întrucât Consiliul Uniunii Europene a adoptat un Cadru strategic privind drepturile omului și democrația și un Plan de acțiune pentru implementarea sa, cu scopul de a realiza o politică mai eficace, mai vizibilă și mai consecventă în acest domeniu;
 - E. întrucât, la 25 iulie 2012, a fost numit un Reprezentant special al UE pentru drepturile omului (RSUE), care își desfășoară activitatea sub autoritatea Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, rolul său fiind acela de a mări eficacitatea și vizibilitatea politicii UE din domeniul drepturilor omului și de a contribui la implementarea Cadrelor strategice și a Planului de acțiune pentru drepturile omului și democrație;
 - F. întrucât o delegație a Subcomisiei pentru drepturile omului se va deplasa la Geneva pentru cea de a 22-a sesiune a UNHRC, la fel ca și în anii anteriori pentru celelalte sesiuni ale UNHRC,
1. ia act de procesul în curs de confirmare a priorităților UE pentru ce-a de-a 22-a sesiune a UNHRC; salută atenția majoră acordată de UE situației din Siria, Birmania/Myanmar, Republica Populară Democrată Coreeană (RPDC) și Mali, precum și sprijinul UE pentru prelungirea mandatului Raportorului special pentru situația drepturilor omului din Iran; aprobă, de asemenea, concentrarea asupra aspectelor tematice, precum libertatea de

¹ Texte adoptate, P7_TA(2012)0504.

² Texte adoptate, P7_TA(2012)0503.

³ Articolul 2, articolul 3 alineatul (5) și articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană.

gândire, religioasă și de credință, abolirea pedepsei cu moartea, drepturile copilului, drepturile întreprinderilor și drepturile omului, violența împotriva femeilor și drepturile LGBTI;

2. salută faptul că ordinea de zi a celei de-a 22-a sesiuni ordinare include dezbateri de grup cu privire la integrarea drepturilor omului în centrul preocupărilor, la impactul negativ al crizei financiare și economice și al corupției asupra exercitării drepturilor omului și la comemorarea a 20 de ani de la adoptarea Declarației de la Viena și a Programului de acțiune, precum și dezbateri interactive, cu privire, *inter alia*, la drepturile persoanelor cu dizabilități, și reuniuni extinse cu privire la aspecte diverse, cum ar fi dreptul copiilor de a beneficia de cele mai înalte standarde de sănătate cu putință; solicită Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) și statelor membre să contribuie activ la aceste dezbateri și să afirme clar că drepturile omului sunt universale, indivizibile și interdependente;
3. salută rapoartele ce urmează să fie prezentate de către Raportorii speciali, printre altele pe tema situației drepturilor omului din Iran, Birmania/Myanmar și teritoriile palestiniene ocupate din 1967, împreună cu un raport scris al Întotului Comisar pentru Drepturile Omului referitor la situația drepturilor omului în Mali, în special în partea de Nord a țării, precum și la condițiile locative ca componentă a dreptului la un standard de viață corespunzător, la dreptul la nediscriminare în acest context, la libertatea de gândire, religioasă și de credință și la promovarea și protejarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale concomitent cu contracararea terorismului;

Activitatea Consiliului ONU pentru Drepturile Omului

4. ia act de faptul că, în septembrie 2012, au fost aleși 18 noi membri în UNHRC, aceștia accedând la calitatea de membru la 1 ianuarie 2013, și anume Argentina, Brazilia, Coasta de Fildeș, Estonia, Etiopia, Gabon, Germania, Irlanda, Japonia, Kazahstan, Kenya, Muntenegru, Pakistan, Republica Coreea, Sierra Leone, Emiratele Arabe Unite, Statele Unite ale Americii și Republica Bolivară a Venezuelei; ia, de asemenea, act de faptul că nouă state membre ale UE sunt în prezent membre ale UNHRC;
5. ia act de alegerea unui nou Președinte al UNHRC, în persoana lui Remigiusz A. Henczel, din Polonia, și a patru vicepreședinți pe 2013, Cheikh Ahmed Ould Zahaf (Mauritania), Iruthisham Adam (Maldiva), Luis Gallegos Chiriboga (Ecuador) și Alexandre Fasel (Confederația Elvețiană);
6. subliniază că alegerile pentru UNHRC trebuie să fie competitive și își exprimă dezacordul față de aranjarea unor alegeri neconcurențiale de către grupurile regionale; reiterează importanța standardelor pentru statutul de membru al UNHRC în ceea ce privește angajamentul și activitatea în domeniul drepturilor omului; subliniază că membrii UNHRC trebuie să respecte cele mai înalte standarde de promovare și protecție a drepturilor omului; reiterează importanța unor criterii stricte în ceea ce privește reintegrarea membrilor suspendați;
7. consideră regretabil faptul că autoritățile din Kazahstan, care este un membru nou ales al UNHRC, au refuzat până în prezent să permită o anchetă internațională independentă a evenimentelor de la Zhanaozen, în pofida solicitărilor Întotului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului și ale Parlamentului;
8. este în continuare îngrijorat din cauza fenomenului „politicii de bloc” și a efectelor

acesteia asupra credibilității UNHRC și a eficienței acțiunilor sale;

9. salută numirea de către Adunarea Generală a ONU a dnei Navanethem Pillay pentru un al doilea mandat ca Înalt Comisar pentru Drepturile Omului; își exprimă din nou sprijinul ferm pentru Oficiul Înaltului Comisar pentru Drepturile Omului (OHCHR) și pentru independența și integritatea acestuia;
10. felicită Înaltul Comisar pentru Drepturile Omului pentru eforturile sale din cadrul procesului de consolidare a organismelor instituite prin tratate și salută raportul său referitor la acest subiect publicat la 22 iunie 2012; reafirmă natura multipartită a organismelor instituite prin tratate și subliniază că societatea civilă trebuie să fie inclusă în permanență în aceste procese; subliniază, de asemenea, că independența și eficacitatea organismelor create prin tratate trebuie să fie păstrată și consolidată; subliniază că trebuie asigurate fonduri suficiente pentru a acoperi volumul de muncă în creștere al organismelor instituite prin tratat; solicită UE să-și asume un rol conducător în asigurarea unei funcționări eficiente a sistemului de organisme instituite prin tratate, inclusiv în privința unei finanțări adecvate;

Țările Primăverii arabe

11. condamnă în termenii cei mai fermi utilizarea din ce în ce mai frecventă și fără discernământ, de către regimul Assad, a violenței împotriva populației siriene, inclusiv utilizarea artileriei grele și bombardarea zonelor populate, execuțiile sumare și disparițiile forțate; condamnă fără echivoc continuarea încălcărilor sistematice ale drepturilor omului de către regim, care ar putea constitui crime împotriva umanității; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la situația în continuă deteriorare a populației civile; condamnă, de asemenea, încălcările drepturilor omului comise de către forțe și grupări din opoziție; cere tuturor factorilor înarmați să pună neîntârziat capăt violențelor din Siria și își reiterează apelul adresat regimului Assad de a pleca imediat de la putere; solicită inițierea unui proces pașnic de tranziție politică; cere insistent tuturor părților implicate în conflict să asigure accesul transfrontalier deplin și fără restricții în cadrul eforturilor internaționale vizând ajutoarele umanitare;
12. își exprimă îngrijorarea cu privire la efectele crizei siriene asupra securității și stabilității din regiune; invită Comisia și statele membre să acorde asistență țărilor din regiune, în contextul eforturilor acestora de a oferi ajutor umanitar pentru refugiații din Siria;
13. salută atenția continuă pe care UNHRC o acordă situației dezastruoase a drepturilor omului și a celei umanitare din Siria, după cum reiese din rezoluțiile privind situația din această țară, adoptate la sesiunea a 19-a, a 20-a și a 21-a a UNHRC și la sesiunea specială a UNHRC privind Siria din 1 iunie 2012; solicită SEAE și statelor membre să garanteze că situația din Siria continuă să fie tratată cu maximă prioritate în cadrul ONU, în special în cadrul UNHRC; reiterează importanța tragerii la răspundere pentru încălcările drepturilor internaționale ale omului și ale dreptului umanitar internațional, comise în timpul conflictului;
14. își exprimă sprijinul fără rezerve pentru Comisia internațională independentă de anchetă privind Siria, precum și pentru prelungirea de către UNHRC a mandatului acesteia; subliniază importanța admisibilității probelor digitale privind crimele, violența și încălcările drepturilor omului; salută numirea Carlei del Ponte și a lui Muntarhorn Vitit ca noi membri, precum și numirea lui Paolo Pinheiro ca Raportor Special pentru Siria,

care își va începe activitatea imediat după încheierea mandatului Comisiei de anchetă; salută raportul Comisiei, în care sunt expuse atrocitățile comise în Siria;

15. consideră că este regretabil faptul că nu s-a ajuns încă la un acord cu privire la adoptarea unei rezoluții în Consiliul de Securitate al ONU (CSONU) privind situația din Siria și, în special, că aceasta restrânge mult capacitatea de a exercita presiuni efective pentru a pune capăt violenței în această țară; solicită membrilor CSONU să nu uite răspunderea pe care o au față de poporul sirian; salută acțiunile diplomatice ale VP/ÎR și ale statelor membre ale UE pentru a implica China și Rusia în această problemă; le solicită acestora să-și continue eforturile; reamintește, de asemenea, tuturor statelor membre ale ONU principiul „responsabilității de a proteja” adoptat de Adunarea Generală a ONU; solicită tuturor statelor să conlucreze pentru ca CSONU să sesizeze Curtea Penală Internațională (CPI) cu privire la situația din Siria și salută inițiativa elvețiană în acest sens privind redactarea unei scrisori comune, în numele a 58 de țări, printre care 26 de state membre ale UE; îndeamnă Înalțul Reprezentant al UE să se angajeze personal în edificarea unei largi și integrate coaliții internaționale având drept scop sprijinirea unei astfel de sesizări;
16. salută raportul final scris al Comisiei independente de anchetă (CIAn) privind Libia, prezentat la cea de a 19-a sesiune a UNHRC, în care sunt evidențiate încălcările drepturilor omului comise în această țară; îndeamnă UNHRC să-și exprime preocuparea în ceea ce privește încălcările în curs, să monitorizeze în continuare situația și să-i ceară Înalțului Comisar să raporteze în legătură cu situația drepturilor omului din Libia;
17. solicită Emiratelor Arabe Unite, în calitatea acestora de membru nou ales al Consiliului pentru Drepturile Omului și unul dintre cele 14 state ale căror acțiuni în domeniul drepturilor omului sunt revizuite de sesiunea grupului de lucru pentru evaluarea periodică universală, să pună capăt reprimării actuale a apărătorilor drepturilor omului și a activiștilor politici pașnici și să își onoreze angajamentele privind respectarea celor mai înalte standarde de promovare și protecție a drepturilor omului;
18. își exprimă îngrijorarea cu privire la situația apărătorilor drepturilor omului și a activiștilor politici din opoziție din Bahrain; își reiterează apelul către statele membre ale UE de a depune eforturi în vederea adoptării unei rezoluții în timpul celei de-a 22-a sesiuni a UNHRC privind situația drepturilor omului în Bahrain, care ar cuprinde instituirea unui mecanism internațional de monitorizare a implementării recomandărilor Comisiei independente de anchetă Bahrain, inclusiv a celor privind apărătorii drepturilor omului;
19. salută rezoluția adoptată de UNHRC în octombrie 2012 privind asistența tehnică și construirea capacităților în Yemen în domeniul drepturilor omului și crearea unui Birou de țară al OHCHR în Yemen; solicită insistent UNHRC să continue monitorizarea situației din această țară;
20. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la instabilitatea politică continuă și actuala recrudescență a violenței în Egipt; sprijină întru totul o tranziție la o societate democratică, bazată pe statul de drept și pe un cadru constituțional, care presupune respectarea deplină a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în special libertatea de exprimare, drepturile femeii și respectul pentru minorități; îndeamnă autoritățile egiptene să deschidă o anchetă transparentă asupra utilizării violenței de către forțele de securitate și poliție împotriva protestatarilor și să asigure tragerea la răspundere a autorilor încălcărilor drepturilor omului; reiterează opoziția UE în privința pedepsei cu

moartea și cere, în acest sens, un moratoriu asupra executării pedepselor capitale în Egipt, inclusiv în cazul celor 21 de persoane recent condamnate la moarte pentru dezastrul survenit anul trecut pe stadionul de fotbal din Port Said;

21. își exprimă îngrijorarea în legătură cu încălcarea în continuare a drepturilor omului în Sahara Occidentală; solicită protejarea drepturilor fundamentale ale populației din Sahara Occidentală, inclusiv a libertății de asociere, a libertății de exprimare și a dreptului de a manifesta; solicită eliberarea tuturor prizonierilor politici din Sahara Occidentală; salută numirea unui Trimis special pentru Sahel și subliniază necesitatea monitorizării internaționale a situației drepturilor omului în Sahara Occidentală; sprijină o soluționare echitabilă și durabilă a conflictului, bazată pe dreptul la autodeterminare al populației din Sahara Occidentală, în conformitate cu rezoluțiile relevante ale ONU;

Alte aspecte

22. salută decizia UNHRC de a numi un Raportor special privind situația drepturilor omului în Belarus și ia act de sprijinul transregional pentru rezoluția prin care se instituie mandatul acestuia, ceea ce ilustrează faptul că situația dezastruoasă a drepturilor omului în această țară este recunoscută de state din toată lumea;
23. salută prelungirea mandatelor experților independenți pentru Coasta de Fildeș, Haiti și Somalia; îndeamnă autoritățile acestor țări să coopereze pe deplin cu cei care dețin aceste mandate;
24. solicită extinderea mandatului Raportorului special privind situația drepturilor omului în Iran;
25. solicită extinderea cu încă un an a mandatului Raportorului special privind situația drepturilor omului în Republica Populară Democrată Coreeană (RPDC); salută faptul că rezoluția referitoare la RPDC a fost adoptată prin consens, ceea ce demonstrează sprijinul puternic acordat acestui mandat; îndeamnă guvernul RPDC să coopereze pe deplin cu Raportorul și să faciliteze vizitele sale în țară; îndeamnă UNHRC să ia măsuri în sensul cererii Înalțului Comisar pentru Drepturile Omului de a se institui o comisie internațională de anchetă pentru infracțiunile grave care au avut loc în RPDC de zeci de ani;
26. salută rezoluția referitoare la Birmania/Myanmar adoptată de UNHRC și solicită extinderea mandatului Raportorului special privind situația drepturilor omului în această țară; ia act de măsurile luate de guvernul din Birmania de la începutul anului 2011 pentru ca libertățile civile să fie din nou respectate în această țară; își exprimă, totuși, adâncă îngrijorare cu privire la grelele pierderi de vieți omenești în urma operațiunilor militare din statul Kashin, precum și cu privire la explozia de violență populară în statul Rakhine și la decesele, răniurile, cazurile de distrugere a proprietății și cele de relocare a populației locale care au rezultat în urma acesteia; consideră că motivul care stă la baza situației poate fi găsit în politicile discriminatorii îndreptate de mult timp împotriva populațiilor Rohingya și Kashin; subliniază că este nevoie de eforturi îmbunătățite pentru a soluționa cauza principală a problemei; îndeamnă guvernul din Myanmar să accelereze punerea în aplicare a angajamentului său de a institui un Birou de țară al OHCHR în Myanmar și subliniază că, în contextul actual, este necesar ca Raportorul special să asigure o monitorizare continuă, cu rapoarte constante;

27. salută, de asemenea, rezoluția referitoare la Sri Lanka, care pune accentul pe reconciliere și pe asumarea responsabilității în țară; își reafirmă sprijinul pentru recomandările făcute de Secretarul General al ONU grupului de experți privind Sri Lanka, inclusiv respectarea strictă a independenței sistemului judiciar, printre altele pentru a pune sub acuzare crimele de război din trecut;
28. salută rezoluția adoptată cu ocazia celei de a 20 sesiuni a UNHRC de numire a unui Raportor special privind situația drepturilor omului din Eritreea; constată că este prima oară când UNHRC a abordat această chestiune și salută rolul de lider asumat de țările africane în acest context;
29. salută faptul că situația în Mali este urmărită îndeaproape de către UNHRC și salută spiritul de lider de care au dat dovadă țările africane, care au adus această chestiune în atenția UNHRC; îndeamnă UNHRC să sprijine desfășurarea rapidă a unor capacități de monitorizare în Mali și solicită ca Înalțul Comisar pentru Drepturile Omului să continue să raporteze cu privire la situația din țară;
30. salută adoptarea Rezoluției referitoare la Republica Democratică Congo, dar rămâne preocupat din cauza situației drepturilor omului din țară, în special în provincia Kivu de Nord, din estul țării; condamnă cu vehemență atacurile forțelor rebele din estul țării, în special ale grupării M23, îndreptate împotriva populației civile, inclusiv a femeilor și copiilor; condamnă cu fermitate utilizarea sistematică a violului ca armă de război; își exprimă îngrijorarea profundă cu privire la folosirea în continuare a copiilor-soldați și cere dezarmarea, reabilitarea și reintegrarea acestora; salută eforturile întreprinse pentru găsirea unei soluții pașnice la această criză de către statele membre ale Conferinței internaționale privind regiunea Marilor Lacuri, ale Uniunii Africane și ale ONU; solicită încă o dată să se numească din nou un expert independent al ONU pentru situația drepturilor omului în Republica Democratică Congo, pentru a asigura un mecanism fiabil care să-și concentreze eforturile asupra îmbunătățirii situației legate de problemele grave și de durată în domeniul drepturilor omului din țară;
31. își exprimă preocupările privind situația din Republica Centrafricană, unde grupuri înarmate au atacat și ocupat mai multe orașe în nord-estul țării; salută acordurile semnate în Libreville la 11 ianuarie 2013, inclusiv acordul de încetare a focului și acordul politic privind soluționarea crizei din țară; subliniază importanța punerii rapide în aplicare a acestor acorduri; salută declarația VP/ÎR al UE din 11 ianuarie 2013, care invită toți semnatarii să respecte aceste acorduri; îndeamnă statele membre să prezinte această chestiune în fața UNHRC, pentru ca situația din Republica Centrafricană să rămână pe lista de priorități la nivel internațional;
32. își exprimă îngrijorarea cu privire la situația din Israel și Gaza după escaladarea conflictului la sfârșitul lui 2012 și condamnă actele de violență comise de ambele părți; își reiterează apelul pentru ridicarea blocadei impuse în Fâșia Gaza, ținând seama de preocupările legitime de securitate ale Israelului, și solicită depunerea de eforturi pentru reconstrucția și redresarea economică a Fâșiei Gaza; salută misiunea internațională de informare în legătură cu coloniile israeliene din teritoriile palestiniene ocupate decisă cu ocazia celei de-a 19-a sesiuni a UNHRC și așteaptă cu interes raportul acesteia ce va fi prezentat cu ocazia celei de-a 22-a sesiuni a UNHRC; își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că Israelul a suspendat cooperarea cu UNHRC și cu evaluarea periodică universală; încurajează cu tărie toate eforturile în favoarea unei soluții cu două state;

33. salută adoptarea de către Adunarea Generală a ONU la 29 noiembrie 2012 a rezoluției prin care Palestina devine un stat nemembru al ONU cu statut de observator; își afirmă din nou susținerea pentru această realizare; relevă sprijinul exprimat de UE în favoarea dobândirii de către Palestina a statutului de membru cu drepturi depline al ONU, ca parte a soluției politice la conflictul israelo-palestinian; reafirmă că UE nu va accepta nicio altă modificare adusă frontierelor anterioare anului 1967, inclusiv în privința Ierusalimului, în afara celor convenite între părți;
34. salută importanța acordată de UNHRC dreptului la locuință și invită Uniunea și statele membre să promoveze accesul la locuințe adecvate ca un drept fundamental;
35. condamnă recentele execuții în masă care au avut loc în Iran; reafirmă poziția sa fermă împotriva pedepsei cu moartea în toate cazurile și circumstanțele;
36. deplânge execuțiile care au avut loc în Japonia în 2012 după moratoriul asupra acestei practici din 2011, cele șase execuții care au avut loc în Taiwan în decembrie 2012, precum și aplicarea în continuare a pedepsei cu moartea în Arabia Saudită în cursul anului 2012; consideră că este cât se poate de regretabil sfârșitul moratoriului *de facto* privind pedeapsa cu moartea respectat de India din 2004, marcat de execuția unui condamnat în noiembrie 2012, fapt care este, de asemenea, contrar tendinței de abolire a pedepsei capitale în lume; îndeamnă toate statele în care mai există pedeapsa cu moartea să o abolească sau, cel puțin, să aplice un moratoriu asupra execuțiilor;
37. reamintește importanța extremă pe care o acordă UE luptei împotriva torturii și a altor forme de maltratare; solicită Comisiei și statelor membre să facă dovada angajamentului comun de a eradica plaga torturii și de a sprijini victimele, îndeosebi prin contribuția la Fondul voluntar al ONU pentru victimele torturii și la Fondul special creat prin Protocolul opțional la Convenția împotriva torturii;
38. constată cu satisfacție adoptarea rezoluției UNHRC privind libertatea de religie sau credință; subliniază însemnătatea pe care UE o acordă acestei chestiuni; solicită statelor membre să continue să lucreze pe marginea acestei chestiuni și așteaptă cu interes noile orientări ale UE, preconizate să apară la începutul acestui an; salută munca depusă de Raportorul special al ONU pentru libertatea de religie sau credință; subliniază importanța reînnoirii acestui mandat în cursul celei de-a 22-a sesiuni a UNHRC; subliniază că este în continuare necesar să se abordeze pe deplin problema legată de discriminarea minorităților religioase de peste tot din lume; afirmă din nou că libertatea de gândire, de conștiință și cea religioasă, inclusiv libertatea de a schimba sau abandona o religie sau credință, reprezintă un drept fundamental al omului;
39. salută procesul aflat în desfășurare de a lua măsuri în urma raportului Înalțului Comisar pentru drepturile omului privind legile și practicile discriminatorii și actele de violență împotriva persoanelor determinate de orientarea sexuală și identitatea de gen a acestora; încurajează luarea de măsuri suplimentare, inclusiv prin intermediul reuniunilor regionale, și participarea activă a tuturor statelor membre ale UE, a Consiliului și a Serviciului European de Acțiune Externă; condamnă, în acest context, în mod categoric aplicarea în anumite țări a pedepsei capitale, a pedepsei cu închisoarea sau condamnările penale din motive legate de orientare sexuală și solicită eliminarea imediată a acestor practici; salută rolul de lider al Secretarului General al ONU și al Înalțului Comisar pentru drepturile omului în această problemă, atât în interiorul cât și în exteriorul UNHRC; consideră regretabile încercările continue de a submina caracterul universal și indivizibil

al drepturilor omului, îndeosebi printr-o rezoluție privind „valorile tradiționale”;

40. ia act de primul Forum anual privind comerțul și drepturile omului organizat la Geneva la 4-6 decembrie 2012, care a reunit un spectru larg de părți implicate pentru a discuta implementarea Principiilor directoare ale ONU în acest domeniu; susține consultările inițiale ale forumului în legătură cu modul în care guvernele și întreprinderile pot fi determinate să adopte cadre normative, de politică și de aplicare pentru a contracara abuzurile împotriva drepturilor omului comise în contextul comerțului internațional;
41. salută lucrările grupului de lucru interguvernamental cu componentă nelimitată pentru companiile militare și de securitate private, care are mandatul de a examina posibilitatea de a elabora un cadru normativ internațional; recunoaște atenția deosebită acordată opțiunii de a elabora un instrument obligatoriu din punct de vedere juridic privind reglementarea, monitorizarea și supravegherea activităților companiilor militare și de securitate private și își exprimă sprijinul în favoarea unui astfel de cadru de reglementare obligatoriu din punct de vedere juridic; insistă asupra unei puternice componente în materie de răspundere și invită toate companiile militare și de securitate private care nu au semnat încă Codul de conduită pentru furnizorii privați de servicii de securitate să facă acest lucru; așteaptă cu interes prezentarea raportului grupului de lucru; solicită continuarea mandatului acestui grup de lucru;
42. subliniază importanța naturii universale a evaluării periodice universale (EPU) și reafirmă importanța EPU în vederea înțelegerii depline a situației drepturilor omului la fața locului în toate statele membre ale ONU;
43. salută începerea celui de-al doilea ciclu al EPU și adoptarea primelor rezultate ale acestuia; reamintește importanța celui de-al doilea ciclu care se axează pe implementarea recomandărilor acceptate în perioada primului ciclu; cu toate acestea, solicită din nou reluarea în considerare a recomandărilor care nu au fost acceptate de state pe perioada primului ciclu în continuarea procesului EPU;
44. consideră că implementarea este un aspect esențial pentru realizarea potențialului procesului EPU; de aceea, reiterează importanța acordării de asistență tehnică din partea Comisiei și a statelor membre pentru a ajuta statele supuse monitorizării să implementeze recomandările; încurajează statele să prezinte actualizări de etapă, asigurând, astfel, o implementare mai bună;
45. îndeamnă statele membre ale UE care participă la dialogurile interactive din cadrul EPU să prezinte recomandări specifice și măsurabile pentru a îmbunătăți calitatea măsurilor de urmărire și a punerii în aplicare a recomandărilor acceptate;
46. recomandă includerea sistematică a recomandărilor EPU în dialogurile și consultările UE pe tema drepturilor omului și în strategiile de țară ale UE în domeniul drepturilor omului, pentru a asigura valorificarea rezultatelor EPU; recomandă, de asemenea, ca Parlamentul să ridice problema acestor recomandări în timpul vizitelor delegațiilor sale în țările terțe;
47. salută măsurile care permit participarea deplină în cadrul procesului EPU a unui spectru larg de părți implicate; salută, în acest context, schimbările în lista vorbitorilor, ceea ce oferă tuturor statelor care doresc să își exprime poziția în timpul procesului EPU ocazia să facă acest lucru; apreciază încă o dată rolul mai important dobândit de instituțiile naționale în domeniul drepturilor omului, în concordanță cu Principiile de la Paris; salută

participarea mai susținută din acest sector datorită utilizării mai intense a videoconferințelor;

48. consideră că se poate face mai mult pentru a implica societatea civilă în procesul EPU, inclusiv în implementarea rezultatelor acestuia, precum și, la modul mai general, în activitatea UNHRC;

Procedurile speciale

49. reafirmă rolul crucial pe care îl joacă procedurile speciale în credibilitatea și eficacitatea activității UNHRC și poziția lor centrală în cadrul angrenajului ONU în materie de drepturi ale omului; își exprimă din nou susținerea fermă pentru procedurile speciale și subliniază importanța fundamentală a independenței acestor mandate;
50. îndeamnă statele să coopereze pe deplin cu procedurile speciale, inclusiv prin primirea neîntârziată a deținătorilor de mandate care efectuează vizite de țară, răspunzând acțiunilor acestora și acuzațiilor de încălcări și asigurând o reacție corespunzătoare la recomandările făcute de aceștia; îndeamnă membrii UNHRC să fie un model de urmat în ceea ce privește aceste chestiuni;
51. salută acțiunile întreprinse de UE pentru a acorda împreună o invitație permanentă tuturor procedurilor speciale ale ONU în materie de drepturi ale omului, fiind un model de urmat în această chestiune; încurajează alte state membre ale ONU să procedeze la fel;
52. condamnă toate formele de represalii împotriva persoanelor care cooperează cu procesul EPU și cu procedurile speciale; subliniază faptul că asemenea acțiuni subminează întregul sistem al ONU în domeniul drepturilor omului; îndeamnă toate statele să ofere protecție adecvată împotriva unor asemenea acte de intimidare;

Implicarea UE

53. reiterează cu maximă fermitate importanța participării active a UE la mecanismele ONU din domeniul drepturilor omului, inclusiv UNHRC; încurajează statele membre să se implice prin co-sponsorizarea rezoluțiilor și participarea activă la dezbateri și dialoguri interactive, precum și la formularea de declarații; susține puternic recurgerea din ce în ce mai frecventă la inițiativele trans-regionale din partea UE;
54. subliniază importanța integrării rezultatelor lucrărilor de la Geneva în contextul UNHRC în activitățile interne și externe din acest domeniu ale UE, inclusiv cele ale Parlamentului;
55. subliniază importanța definirii poziției Reprezentantului Special al UE pentru drepturile omului (RSUE); încurajează RSUE să crească eficacitatea, coerența și vizibilitatea politicii UE în domeniul drepturilor omului în contextul UNHRC și să dezvolte o cooperare strânsă cu OHCHR și cu procedurile speciale;
56. încurajează VP/ÎR și RSUE să fie prezenți în segmentele la nivel înalt ale UNHRC;
57. reafirmă eficacitatea potențială a acțiunilor UE în cazul în care Uniunea și statele sale membre își mobilizează forța colectivă; subliniază importanța de a întări în continuare coordonarea și cooperarea între statele membre în această privință, pentru a ajunge la un numitor comun în chestiunile legate de drepturile omului; face un nou apel pentru acțiuni

mai îndrăznețe și mai ambițioase și pentru angajamente concrete, în locul resemnării cu acceptarea celui mai mic numitor comun; încurajează, în acest context, SEAE, în special prin delegațiile UE de la Geneva și New York, să-și crească gradul de concordanță, printr-o consultare rapidă și substanțială;

58. subliniază importanța ratificării Convenției ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități, prima oară când UE a ratificat o convenție ONU ca entitate juridică; solicită UE să semneze și să ratifice Convenția Consiliului Europei pentru prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice;
59. reafirmă încă o dată că este important ca statele membre ale UE să depună eforturi pentru a realiza indivizibilitatea și universalitatea drepturilor omului și pentru a sprijini activitatea UNHRC în această privință, în special prin ratificarea tuturor instrumentelor internaționale privind drepturile omului pe care acest organism le-a creat; își exprimă încă o dată regretul pentru faptul că niciun stat membru al UE nu a ratificat Convenția privind protecția drepturilor lucrătorilor migranți și a familiilor acestora; regretă, de asemenea, faptul că unele state membre nu au adoptat încă și/sau nu au ratificat Convenția pentru protecția tuturor persoanelor împotriva disparițiilor forțate sau Protocolul opțional la Convenția împotriva torturii și a altor tratamente crude, inumane sau degradante, precum și faptul că numai două state membre au ratificat Protocolul facultativ la Pactul internațional privind drepturile economice, sociale și culturale; își reiterează apelul către toate statele membre ale UE să ratifice aceste convenții și protocoale și le încurajează să semneze și să ratifice recentul Protocol opțional la Convenția privind drepturile copilului printr-o procedură de comunicări, care a fost deschis pentru semnare la Geneva, Elveția, la 28 februarie 2012; subliniază importanța transmiterii în timp util de către statele membre ale UE a rapoartelor lor periodice către organismele de monitorizare ale ONU;
60. reafirmă faptul că este important pentru UE să apere independența OHCHR și să se asigure că acesta își poate exercita în continuare atribuțiile în mod imparțial; readuce în atenție importanța asigurării unor fonduri suficiente pentru a menține deschis OHCHR;
61. relevă că protecția apărătorilor drepturilor omului este o prioritate-cheie în cadrul politicii UE în domeniul drepturilor omului; subliniază că există pericolul ca represaliile și acțiunile de intimidare îndreptate împotriva apărătorilor drepturilor omului care colaborează cu mecanismele ONU din domeniul drepturilor omului să submineze sistemul; apreciază, prin urmare, sprijinul practic și financiar acordat pentru protecția urgentă și susținerea apărătorilor drepturilor omului, în cadrul Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului (IEDDO);
62. salută înființarea, în 2012, la Bruxelles, a unui Grup de lucru al Consiliului în domeniul drepturilor omului (COHOM); ia act de eforturile COHOM de a îmbunătăți pregătirea și coordonarea pozițiilor UE pentru sesiunile UNHRC, inclusiv organizarea de reuniuni ale COHOM la Geneva; își reafirmă speranțele că COHOM va juca un rol important în chestiunea consecvenței între politica internă și cea externă a UE în domeniul drepturilor omului;
63. se așteaptă ca dezvoltarea strategiilor de țară ale UE în domeniul drepturilor omului să fie coordonate în mod corespunzător cu acțiunea UE în forurile ONU; își reiterează recomandările ca strategiile de țară ale UE în domeniul drepturilor omului să fie comunicate Parlamentului European și să fie, pe cât posibil, făcute publice, pentru a conferi vizibilitate angajamentelor UE în domeniul drepturilor omului în țările terțe și

pentru ca cei care luptă pentru drepturile omului să găsească sprijin în aceste documente;

64. subliniază importanța evidențierii în cadrul UNHRC a problemei îngrijorătoare a marjei reduse de manevră a ONG-urilor într-o serie de țări de pe glob; încurajează SEAE și statele membre să facă eforturi concertate pentru a ridica această problemă;
65. solicită din nou VP/ÎR, având în vedere noile rapoarte privind complicitatea companiilor din UE la încălcarea drepturilor omului în țări terțe, să atragă atenția asupra acestei chestiuni; solicită Comisiei să elaboreze o politică mai ambițioasă în materie de responsabilitate socială a întreprinderilor; îndeamnă SEAE, Comisia și statele membre să ia măsuri eficiente pentru a asigura răspunderea companiilor în cazul încălcării drepturilor omului; reiterează, în acest context, importanța unei mai mari coerențe între politica internă și cea externă și a respectării depline a drepturilor omului în politicile interne, pentru a evita standardele duble;
66. încredințează delegației sale la cea de-a 22-a sesiune a UNHRC sarcina de a face cunoscute preocupările și opiniile exprimate în prezenta rezoluție; solicită delegației să transmită Subcomisiei pentru drepturile omului un raport cu privire la vizita realizată; consideră că este indispensabil să se continue practica trimiterii unei delegații a Parlamentului la toate sesiunile relevante ale UNHRC și ale Adunării Generale a ONU;

o

o o

67. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Reprezentantului special al UE pentru drepturile omului, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Consiliului de Securitate al ONU, Secretarului General al ONU, Președintelui celei de-a 67-a Adunări Generale a ONU, Președintelui Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU, Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului, precum și grupului de lucru UE-ONU, înființat de Comisia pentru afaceri externe.